

Một Giấc mơ được Phân vùng lại:

Điều hướng các Khả năng trong
Lịch sử Lâu dài của Portland đối với
Quy hoạch Phân biệt Chủng tộc

Viết và chỉnh sửa bởi

Cleo Davis, Kayin Talton Davis,
và Carolyn M. Leonard

Quý vị đã bao giờ tự hỏi tại sao các khu vực khác nhau của Portland lại trông như vậy không?

Tại sao một số khu phố có những ngôi nhà đơn hộ lớn với bãi cỏ được cắt tỉa cẩn thận và lối lái xe lên nhà dài trong khi những khu phố khác lại đầy rẫy những ngôi nhà một tầng? Có lý do gì mà một số khu phố không có cửa hàng tạp hóa hoặc trạm xăng gần đó không?

MỤC TIÊU của việc quy hoạch đô thị là “tối đa hóa sức khỏe, sự an toàn và phúc lợi về kinh tế của các cư dân (và du khách) đồng thời xem xét những mong muốn và văn hóa đặc biệt của những người sống, làm việc, học tập, cầu nguyện và vui chơi trong cộng đồng.”

đất được sử dụng như thế nào?

Các nhà Quy hoạch của Thành phố Portland làm việc trong một số bộ phận khác nhau:

- [Bureau of Planning and Sustainability](#) (BPS, Cục Kế hoạch và Bền vững)
- [Bureau of Transportation](#) (PBOT, Cục Giao thông)
- [Bureau of Development Services](#) (BDS, Cục Dịch vụ Phát triển)
- [Portland Water Bureau](#) (Cục cấp Nước Portland)
- [Bureau of Environmental Services](#) (BES, Cục Dịch vụ Môi trường)
- [Parks and Recreation](#) (Sở Công viên và Giải trí)

MỘT PHẦN LỚN CỦA VIỆC QUY HOẠCH bao gồm việc tạo ra các quy định về **phân vùng**. Những quy tắc này định nghĩa những gì và nơi mọi thứ có thể được xây dựng, nhóm những thứ tương tự lại với nhau và giữ mọi thứ điều không tốt ở xa nhau. Những thứ quý vị có thể xây dựng phụ thuộc vào vị trí bất động sản của quý vị.

Việc phân vùng có thể gây tranh cãi vì mọi người có những ý tưởng khác nhau về diện mạo của một tòa nhà hoặc khu phố hoặc cách một khu phố hoặc thành phố sẽ phát triển như thế nào. Thực hiện phân vùng tập trung vào kích thước và hình dạng của các tòa nhà và cách chúng được sử dụng, nhưng nó cũng bao gồm các quyết định khác có thể tác động đến cách các khu phố phát triển và thay đổi theo thời gian.

TRONG LỊCH SỬ, những người ở các khu phố khác nhau, đặc biệt là Người da đen, Người bản địa và Người da màu khác không được đưa vào **quá trình quy hoạch và phân vùng**. Việc loại bỏ mọi người ra khỏi quá trình quy hoạch là không công bằng và nó gây ra các vấn đề. Điều đó đồng nghĩa với việc tiếng nói của họ không được lắng nghe, và các nhu cầu của họ không được đáp ứng.

Chúng ta đã đạt được những điều này
bằng cách nào?

Hàng ngàn năm trước
khi Oregon trở thành
một vùng lãnh thổ,
vùng đất này là nơi sinh
sống của hơn 60 bộ lạc
nói ít nhất 18 ngôn ngữ
trên hàng trăm ngôi
làng.

NHƯNG BẮT ĐẦU TỪ NHỮNG NĂM 1810, quê hương của những Người bản địa đã trải qua chiến tranh và dịch bệnh do những người di cư da trắng mang đến khu vực này. Mặc dù Marcus Lopez, một người đàn ông Da đen, đã đến Tây Bắc Thái Bình Dương vào năm 1788, những người Da đen khác đã bị cấm đến khu định cư ngay cả trước khi Oregon trở thành một vùng lãnh thổ. Hiến pháp ban đầu của tiểu bang Oregon đã ngăn những người Da đen định cư tại tiểu bang cho đến khi nó được thay đổi vào năm 1926. Tác giả Matt Novak nói rằng Oregon là một “địa điểm lý tưởng của người da trắng”.

Năm 1844, một số thị trấn ở Oregon có “luật Sundown” (“luật Mặt trời lặn”), nghĩa là chỉ người da trắng mới được sống ở đó và bất kỳ ai không phải là người da trắng phải rời khỏi thị trấn trước khi mặt trời lặn. Những luật này được thực thi bằng cách đe dọa, đánh đập và các hình thức bạo lực khác.

HOA KỲ CÓ MỘT LỊCH SỬ LÂU DÀI VỀ SỰ PHÂN BIỆT CHỦNG TỘC và phân biệt đối xử với người da màu. Lịch sử, các hệ thống và chính sách của chính phủ của Oregon và Thành phố Portland cho thấy sự phân biệt chủng tộc đã định hình nên thành phố của chúng ta như thế nào. Việc quy hoạch và các chính sách phân biệt chủng tộc đã ngăn cản người da màu xây dựng cộng đồng trong và xung quanh Portland, và là một phần lý do tại sao trong nhiều thập kỷ, Portland được gọi là “thành phố da trắng” lớn nhất ở Hoa Kỳ.

Ba nhánh của chính quyền tiếp tục từ chối Người da đen, Người bản địa và những Người da màu khác được có các cơ hội giống như người da trắng. Nhiều thế hệ người dân đã bị từ chối quyền tự do, bình đẳng và công lý. Nói cách khác, việc tự do tuyên bố chủ quyền vùng đất của người bản địa, xây dựng nhà cửa, tham gia vào chính quyền tiểu bang và thành phố, bỏ phiếu, chứng thực trước tòa, và theo học trường công lập là không hợp pháp đối với bất kỳ người nào ngoại trừ những người da trắng. Hôn nhân giữa những người không cùng chủng tộc cũng được coi là bất hợp pháp.

TRONG BỐI CẢNH NÀY, PORTLAND ĐÃ LÀ MỘT THÀNH PHỐ TÁM NĂM trước khi Lãnh thổ Oregon trở thành một tiểu bang. Hiến pháp Oregon, và các nhánh lập pháp, tư pháp và hành pháp của chính quyền được thiết kế để trao quyền và tự do cho hầu hết những người đàn ông da trắng và các quyền hạn chế đối với những người phụ nữ da trắng. Ngay từ đầu, Portland đã lập ra các luật (quy định) và các hệ thống hạn chế sự giàu có, giáo dục, việc làm, quyền sở hữu đất và nhà ở cho Người da đen, Người bản địa và Người da màu khác. Tác hại do việc phân biệt đối xử dựa trên chủng tộc, màu da và văn hóa đã ảnh hưởng và tiếp tục tác động đến nhiều thế hệ người dân, và những thiệt hại gây ra cho những cộng đồng này, đặc biệt là người da đen, không bao giờ có thể bù đắp được.

Đây là một câu chuyện về một gia đình Người da đen đã tác động tích cực đến lịch sử phân biệt chủng tộc của **Portland về việc quy hoạch thành phố** — gợi sự chú ý đến cách gia đình có thể tập trung vào giấc mơ của họ bất chấp những thất vọng trong quá khứ.

Giấc mơ

LUẬT JIM CROW

1

buộc gia đình Davis phải rời khỏi miền Nam vào những năm 1940. Họ đã đến Arizona để tìm kiếm sự tự do, độc lập và quyền theo đuổi mục tiêu được sở hữu bất động sản của riêng mình và tạo ra của cải cho đại gia đình của họ. Thông qua những nỗ lực của mình, gia đình Davis đã có thể tác động đến việc quy hoạch thành phố và phát triển sức mạnh của cộng đồng.

Ở ARIZONA, GIA ĐÌNH DAVIS ĐÃ LÀM

2

VIỆC với tư cách là “nhà thầu trống bông”, nhưng họ cũng đã đạt được thành công trong các ngành xây dựng, bao gồm cả kiến trúc và kỹ thuật kết cấu. “Mama Julia”, như bà được gọi một cách trìu mến, đã mua bất động sản mà cô cho rằng có tiềm năng phát triển lớn.

VỚI \$20,000, BÀ ẤY ĐÃ MUA MỘT LÔ ĐẤT

3

cùng với hai tòa nhà trên lô đất đó. Ở phía trước lô đất là một tòa nhà chung cư gồm bảy căn hộ và ở phía sau lô đất là một ngôi nhà nhỏ, một tầng.

MẶC DÙ CẦN PHẢI LÀM RẤT NHIỀU VIỆC VỚI HAI TÒA NHÀ

4

nhưng gia đình Davis có những kỹ năng cần thiết để xây dựng một ngôi nhà từ đầu. Gia đình dự định sẽ sống trong ngôi nhà đó trong khi cải tạo tòa nhà lớn để họ có thể nhận được tiền thuê nhà từ bảy căn hộ. Gia đình Davis đã đệ trình các kế hoạch và giấy phép của họ để được Thành phố Portland chấp thuận với nhiều sự mong đợi.

DỰA TRÊN CÁC THÔNG TIN THỰC TẾ

5

rằng Thành phố gần đây đã loại bỏ các chính sách chống người da đen về nhà ở và sử dụng đất, gia đình Davis tự tin rằng các kế hoạch và giấy phép của họ sẽ được chấp thuận.

Đạo luật Gia cư Công bằng được ban hành vào năm 1968 để ngăn chặn sự phân biệt đối xử với người dân dựa trên chủng tộc, quốc gia xuất xứ và tôn giáo.

Đạo luật này đã mở rộng các đạo luật trước đây và nghiêm cấm phân biệt đối xử liên quan đến việc bán, cho thuê và cho vay mua nhà trả góp dựa trên chủng tộc, tôn giáo, quốc gia xuất xứ, giới tính, (và theo nội dung sửa đổi) tình trạng khuyết tật và gia đình.

Một Giấc mơ Bị tan vỡ

“MAMA JULIA” SỚM PHÁT HIỆN RA RẰNG mặc dù các chính sách đã được thay đổi từ nhiều thập kỷ trước, nhiều chính sách và thái độ phân biệt chủng tộc vẫn không thay đổi. Giấc mơ cải tạo tòa nhà chung cư đã bị tan vỡ; Thành phố đã từ chối các kế hoạch và đơn xin giấy phép của gia đình Davis.

TỪ NHỮNG NĂM 1940 ĐẾN NHỮNG NĂM 1990, để ngăn chặn điều gọi là “blight” (“ảnh hưởng xấu”), Thành phố Portland đã chủ động nhắm tới các chủ sở hữu nhà Người da đen để phạt tiền.

PORTLAND CÓ MỘT LỊCH SỬ LÂU DÀI về các hoạt động sử dụng đất phân biệt chủng tộc đã tạo ra và củng cố sự phân biệt và bất bình đẳng.

Một số ví dụ ban đầu bao gồm phân vùng loại trừ, các giao ước hạn chế chủng tộc và gạch đỏ.

Câu chuyện về Hai Thành phố: Bắc/Đông Bắc và Tây Nam Portland

Khu phố quý vị đang sinh sống ảnh hưởng như thế nào đến việc quý vị có thể tham gia vào quá trình quy hoạch đô thị?

Hãy xem trải nghiệm khác biệt ra sao đối với những người sống ở Bắc/Đông Bắc và Tây Nam Portland thông qua các kế hoạch trước đây.

KẾ HOẠCH CỘNG ĐỒNG ALBINA là kế hoạch cộng đồng đầu tiên bên ngoài Central City. Nó bao gồm các khu vực lớn của Bắc/Đông Bắc Portland, nơi các cộng đồng Người da đen đã từng cư trú trong lịch sử.

Thông qua Kế hoạch Albina, Thành phố đã cố gắng giải quyết tình trạng thoái vốn kéo dài trong khu vực bằng cách thúc đẩy phát triển kinh tế, đầu tư và cải thiện cho Albina. Điều này tạo cơ sở để Thành phố phân vùng lại phần lớn phần vùng đơn hộ sang phần vùng mật độ cao hơn để giúp đáp ứng các mục tiêu tăng trưởng. Các hành lang chính như N. Interstate, N. Vancouver Avenue, và N. Williams đã được phân vùng một số khu vực với mật độ cao nhất, đồng nghĩa với việc dân số ở những khu vực đó tăng vọt. Kế hoạch Albina đã tạo tiền đề cho việc chỉnh trang đô thị và dịch chuyển đối với những người dân Da đen của Portland nhiều năm sau đó. Kế hoạch Albina dẫn đến quá trình chỉnh trang đô thị và chuyển đổi chủng tộc nhanh chóng trong những năm 1990.

INTERSTATE CORRIDOR URBAN RENEWAL AREA PLAN (ICURA, KẾ HOẠCH KHU VỰC ĐỔI MỚI ĐÔ THỊ HÀNH LANG LIÊN TIỂU BANG) (2000) đã khiến người dân Portland da đen buộc phải dịch chuyển thêm trong Khu vực Đổi mới Đô thị Hành lang Liên tiểu bang, nơi hơn 4,000 hộ gia đình (10,000 người dân Da đen) phải chuyển đi từ năm 1990 đến năm 2016.

Thành phố đã phát triển các khoản đầu tư dọc theo Interstate Avenue để chuẩn bị cho một tuyến light rail MAX mới. Không còn kinh phí để đổi mới đô thị, Thành phố đã tăng thuế để tài trợ cho dự án. Thành phố đã ưu tiên quỹ địa phương cho tuyến MAX và không thực hiện các mục tiêu và chính sách chống dịch chuyển.

SOUTHWEST COMMUNITY PLAN (KẾ HOẠCH CỘNG ĐỒNG TÂY NAM) (2000) đã duy trì phần lớn phần vùng đơn hộ cho những cư dân Tây Nam có xu hướng được giáo dục tốt, có thu nhập cao hơn, thường là người da trắng, và có khả năng tiếp cận tốt hơn với các nguồn trợ giúp và công cụ như các hiệp hội trong khu phố, cho phép họ tổ chức và tham dự các phiên điều trần công khai.

Vào năm 1996, các nhà quy hoạch đã đưa ra một bản đồ phân vùng dự thảo để thảo luận trong đó bao gồm việc phân vùng lại các khu vực rộng lớn của phần vùng đơn hộ với mật độ thấp hơn. Cộng đồng Tây Nam đã tức giận và có cơ hội để xuất bản đồ phân vùng của riêng mình.

Bản kế hoạch cuối cùng khác rất nhiều so với kế hoạch ban đầu. Phần lớn quy hoạch phân vùng đơn hộ được duy trì với một mật độ được bổ sung dọc theo các hành lang chính, nhưng sự thay đổi ít đáng kể hơn nhiều so với các quy hoạch cộng đồng trước đây.

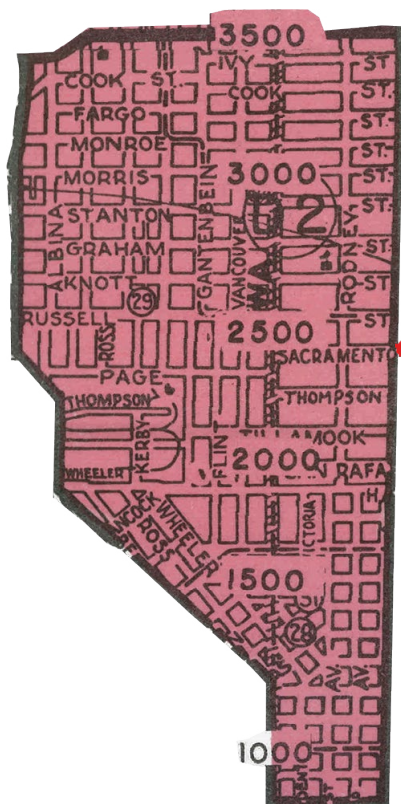
“MAMA JULIA”, bà của nghệ sĩ địa

phương Cleo Davis Jr., là một người đã gặp các vấn đề khi bị nhầm tới như một Người da đen sống ở Portland. Bất động sản bà đã mua bị “gắn thẻ đỏ” và mọi nỗ lực tận dụng tòa nhà đều bị từ chối.

Gia đình Davis không chỉ buộc phải từ bỏ quyền sở hữu tòa nhà đã bị một nhà thầu san ủi, mà bà ấy còn buộc phải thanh toán tiền cho nhà thầu và các khoản phí hành chính do Thành phố đưa ra.

GIA ĐÌNH DAVIS nhận thấy rằng Thành phố Portland vẫn duy trì quan điểm và thông lệ về việc quy hoạch đô thị phân biệt chủng tộc của mình. Các biện pháp phá giá bất động sản được áp dụng nhiều cho các bất động sản ở các khu vực dân cư có những Người da đen sinh sống, chẳng hạn như khu vực dân cư Albina. Các cơ hội bị hạn chế nghiêm trọng và điều này khiến cho mọi người gần như không thể mua, bán hoặc cải thiện bất động sản.

Vào ngày 10 Tháng Mười, 1991, gia đình Davis lại phải đấu tranh để giành lại bất động sản của mình một lần nữa. Thành phố Portland đã đệ đơn khiếu nại viện dẫn Sắc lệnh 422 của Quận Multnomah.

SẮC LỆNH NÀY có chín phần và quy định Cảnh sát Portland được tịch thu bất động sản từ bất kỳ người nào tham gia vào hoạt động bất hợp pháp ở Quận Multnomah (trong một số trường hợp không cần đưa ra tòa).

Với sự trợ giúp của luật sư, “Mama Julia” đã giành chiến thắng trong cuộc chiến pháp lý và giữ lại được bất động sản của mình.

Tuy nhiên, trong những năm qua, khoản tiền thuê nhà tiềm năng 2.5 triệu đô-la mà đáng ra có thể giúp xây dựng khối tài sản theo thế hệ của gia đình Davis đã bị mất.

Các thành viên trong gia đình Davis đã đứng lên chống lại chính quyền và có thể giữ lại bất động sản của họ, nhưng đây không phải là cách mà những tình huống như thế này thường xảy ra.

“Của cải theo thế hệ” là gì và nó gây ra sự bất bình đẳng như thế nào?

Của cải theo thế hệ là bất kỳ loại tài sản nào, tiền mặt, quỹ đầu tư hoặc bất động sản mà các gia đình để lại cho con cái hoặc cháu của họ.

NẠN PHÂN BIỆT CHỦNG TỘC CÓ HỆ THỐNG ĐÃ KHIẾN NHỮNG NGƯỜI MỸ DA ĐEN RẤT KHÓ XÂY DỰNG CỦA CẢI THEO THẾ HỆ.

Phóng viên từng đoạt giải Pulitzer, [Nikole Hannah-Jones](#) đã mô tả điều đó như sau: **“NGƯỜI DA ĐEN ĐÃ BỊ TỪ CHỐI** vào các trường đại học, bị từ chối theo học các trường trung học, bị từ chối tiếp cận các công việc được trả lương cao hơn.

Và khi những Người da đen có thể mua được một số mảnh đất hoặc để xây dựng một cơ sở kinh doanh, thì thường họ phải đối mặt với việc những cơ sở kinh doanh đó bị đánh cắp hoặc bị thiêu rụi hoặc bị phá hủy.”

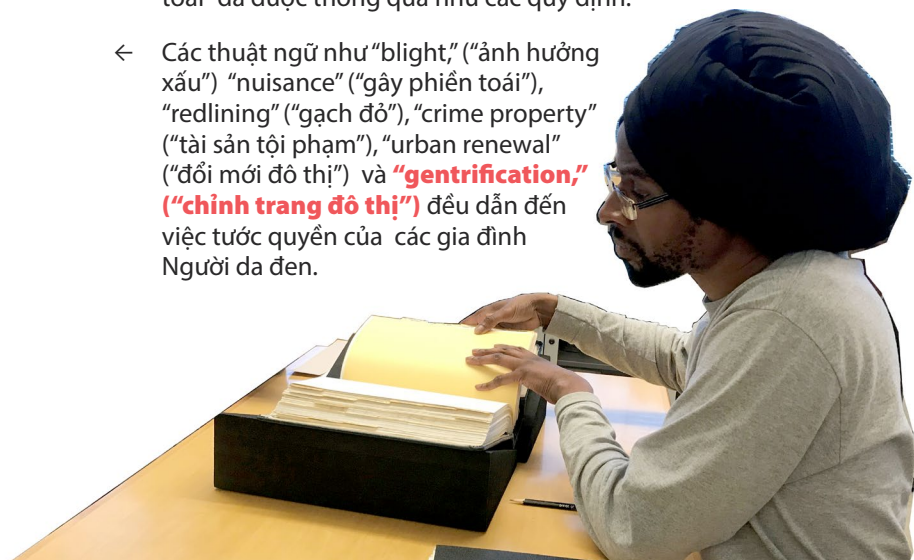
NHIỀU NGƯỜI KHÔNG HIỂU rằng nếu không có đại diện pháp lý, họ có thể bị lấy mất bất động sản mà không cần có một phiên điều trần hợp pháp tại tòa án. Chủ sở hữu bất động sản không tham gia vào các hoạt động bất hợp pháp có thể bị tịch thu bất động sản do hoạt động của những người thuê nhà hoặc những người chiếm nhà/đất chịu trách nhiệm cho các hoạt động bất hợp pháp.

Một báo cáo của Institute for Economic Equity (Viện Bình đẳng Kinh tế) tại Federal Reserve Bank of St. Louis (Ngân hàng Dự trữ Liên bang St. Louis) nhận thấy rằng trong khi một gia đình thế hệ mới người da trắng thông thường có tài sản khoảng \$88,000, thì gia đình thế hệ mới người da đen thông thường chỉ có khoảng \$5,000 tài sản và trong khi khoảng 2/3 số người da trắng trẻ tuổi sở hữu nhà, chưa đến một phần ba số người da đen trẻ tuổi có nhà riêng.

VÀO ĐẦU NĂM 2018, Cleo Davis Jr., và vợ của anh ấy là Kayin Talton-Davis đã chấp nhận **"vị trí 'nghệ sĩ cư trú' tại Cơ quan Lưu trữ và Hồ sơ Thành phố Portland"**. Trong thời gian cư trú, họ đã tiến hành nghiên cứu, xem xét các hồ sơ, chứng thư, quyền sở hữu và biên bản cũ của Hội đồng Thành phố Portland, các chính sách và tài liệu quy hoạch thành phố.

CÁC VỊ TRÍ NGHỆ SĨ CƯ TRÚ tại Cơ quan Lưu trữ và Hồ sơ Thành phố Portland đã mang lại kết quả tốt hơn nhiều so với những gì Cleo và Kayin từng mong đợi. Việc dành nhiều giờ để tiến hành nghiên cứu khiến họ muốn tiếp tục tìm hiểu thêm về quy hoạch và quy trình phân biệt chủng tộc nhằm cụ thể tới Người da đen. Có thể thấy rõ ràng là có một nỗ lực liên tục và rất có chủ đích nhằm ngăn Người da đen mua và nắm giữ nhà thành công.

- ← **Gạch đỏ** được sử dụng để ngăn Người da đen mua bất động sản ở những nơi họ có thể lựa chọn. Các giao ước và chứng thư nêu rõ rằng Người da đen không được mong muốn và sẽ không được phép mua bất động sản ở một số khu vực nhất định của thị trấn. Hình thức cho vay cắt cổ khiến họ phải trả một mức giá và lãi suất cao hơn cho bất động sản. Nhiều tổ chức cho vay hoàn toàn không cho Người da đen vay tiền. Nếu người đó đã có nhà và muốn bán thì bất động sản đó đã bị mất giá. Hơn nữa, việc nằm tại nơi Người da đen đã sinh sống khiến bất động sản trở nên ít có giá trị hơn. Thành phố đã thoái vốn ở những nơi có Người da đen sinh sống.
- ← Các chính sách đặc biệt đã được sử dụng để tước quyền của Người da đen. **"Blight" ("Ảnh hưởng xấu")** là một thuật ngữ được sử dụng để khiến Người da đen không thể giữ gìn ngôi nhà của họ. Các thuật ngữ khác như "gây phiền toái" đã được thông qua như các quy định.
- ← Các thuật ngữ như "blight," ("ảnh hưởng xấu") "nuisance" ("gây phiền toái"), "redlining" ("gạch đỏ"), "crime property" ("tài sản tội phạm"), "urban renewal" ("đổi mới đô thị") và **"gentrification," ("chỉnh trang đô thị")** đều dẫn đến việc tước quyền của các gia đình Người da đen.

Blight (Ảnh hưởng xấu)

Một chỉ định về điều kiện của địa điểm, cấu trúc hoặc khu vực cho rằng nó và các tòa nhà và/hoặc khu vực lân cận là không hấp dẫn, “gây phiền toái” hoặc bị tác động tiêu cực bởi các cư dân của nó. Thường được sử dụng để biện minh cho việc loại bỏ Người da đen và các cư dân da màu khác.

Downzoning (phân vùng giảm cường độ)

Một sự thay đổi so với cách phân loại đất theo phân vùng hiện tại để giảm cường độ hoặc mật độ phát triển được phép. Ngược lại là upzoning (phân vùng tăng cường độ).

Divestment (Thoái vốn)

Các hộ gia đình hoặc doanh nghiệp bắt buộc phải di chuyển khỏi khu phố vì giá trị thị trường, giá thuê nhà ngày càng tăng hoặc những sự thay đổi về khả năng đáp ứng nhu cầu cơ bản của khu phố trong trường hợp với hộ gia đình hoặc suy giảm lượng khách hàng truyền thống trong trường hợp với doanh nghiệp.

Gentrification (Chỉnh trang đô thị)

Một quá trình thay đổi khu phố bao gồm thay đổi kinh tế trong một khu phố vốn xuống cấp — bằng cách đầu tư bất động sản và chuyển những cư dân mới có thu nhập cao hơn đến — cũng như thay đổi về nhân khẩu học — không chỉ về mức thu nhập, mà còn cả trình độ học vấn hoặc thành phần chủng tộc của cư dân.

Phân vùng loại trừ chủng tộc

Một kiểu phân vùng loại trừ, phân vùng chủng tộc là biện pháp ban hành các quy định (luật) chỉ định các khu vực sinh sống riêng biệt cho các gia đình Người da đen. Những quy định nghiêm cấm Người da đen mua nhà ở những khu nhà mà người da trắng chiếm đa số.

Redlining (Gạch đỏ)

Một hành vi phân biệt đối xử mà các ngân hàng và công ty bảo hiểm, cùng với các ngành khác, từ chối hoặc hạn chế các khoản vay, thế chấp và bảo hiểm trong các khu vực địa lý cụ thể có nhiều Người da đen, Người bản địa và những Người da màu khác.

Red-tagging (Gắn thẻ đỏ)

Một phần của cấu trúc gắn thẻ màu ở Hoa Kỳ phân loại tình trạng tổng thể của một tòa nhà, từ màu đỏ biểu thị tình trạng nguy hiểm đến màu xanh lục biểu thị ít nguy hiểm hoặc không có thiệt hại.

Các giao ước hạn chế

Danh sách các nghĩa vụ mà người mua bất động sản phải thực hiện, bao gồm màu sắc họ sử dụng để sơn nhà và loại cây họ trồng trong sân; các điều khoản chung yêu cầu chủ sở hữu nhà không bao giờ bán hoặc cho thuê nhà của mình cho Người da đen, Người bản địa và Người da màu khác.

Upzoning (phân vùng tăng cường độ)

Một sự thay đổi so với cách phân loại đất theo phân vùng hiện tại để tăng cường độ hoặc mật độ phát triển được phép. Ngược lại là downzoning (phân vùng giảm cường độ).

Đổi mới đô thị

Hành động hoặc quy trình có quy mô lớn và toàn diện nhằm thay thế nhà ở và các công trình công cộng được coi là không đạt tiêu chuẩn hoặc lạc hậu. Các chương trình đổi mới đô thị thường tác động một cách nặng nề tới người cao tuổi, những người thuộc nhóm dân tộc thiểu số và những người nghèo.

Cư dân trong các khu vực đổi mới đô thị thường buộc phải chuyển đi hoặc không đủ khả năng để sinh sống trong các khu vực mới được cải tạo (vì thuế hoặc tiền thuê nhà cao hơn) và do đó buộc phải chuyển đi và được thay thế bởi những người giàu có hơn trong một quá trình gọi là chỉnh trang đô thị.

CLEO VÀ KAYIN ĐÃ TÌM HIỂU về nhu cầu của Thành phố Portland để tìm một không gian khác cho việc chuyển đến một ngôi nhà nằm gần khu nhà của họ. Họ coi đây là cơ hội để Thành phố và gia đình Davis đạt được một thỏa thuận có lợi cho cả hai bên!

SAU KHI TRẢI NGHIỆM SỨC MẠNH của việc chia sẻ kiến thức và làm việc với cộng đồng, Cleo và Kayin bắt đầu sử dụng nghiên cứu về nơi cư trú của họ để làm việc với nhân viên trong Cục Kế hoạch và Bền vững.

Sự hợp tác này dẫn đến việc Thành phố Portland bắt đầu thừa nhận tác hại của các chính sách và hành vi của họ đã gây ra cho các cộng đồng Người da đen ở Đông Bắc Portland. Trước những nghiên cứu và lời khai của Davis tại Hội đồng Thành phố, Thị trưởng Wheeler đã công khai xin lỗi gia đình Davis.

Thành phố cũng đồng ý cho phép di dời ngôi nhà của Mayo vào bất động sản của Davis thông qua **Sắc lệnh 189350** và miễn \$40,000 phí di dời.

CLEO VÀ KAYIN used đã sử dụng các kỹ năng mà họ có được từ công việc của mình tại Cơ quan Lưu trữ và Hồ sơ Portland và phối hợp với nhân viên Thành phố. Họ đã chống trả, và họ đã chiến thắng.

Mayo House

Mayo House (Nhà Mayo) là một ngôi nhà lịch sử do Martin Nicholas Mayo xây dựng trong khu phố Eliot của Portland. Ngôi nhà này đáng chú ý vì đã được di dời vào các năm 1912, 1930 và 2019 để tránh bị phá dỡ để nhường chỗ cho các dự án xây dựng mới. Ngôi nhà sử dụng phong cách kiến trúc Queen Anne.

Cleo Davis đang chuyển mục đích sử dụng ngôi nhà thành một địa điểm lưu trữ nghệ thuật và lịch sử địa phương và mở cửa cho công chúng. Địa điểm lưu trữ mới sẽ được sử dụng để trưng bày lịch sử Black Portland.

HỆ THỐNG PHÂN BIỆT CHỦNG TỘC ĐANG THAY ĐỔI

bởi vì những người như Cleo và Kayin đang áp dụng kiến thức và kỹ năng của họ để yêu cầu chính quyền Thành phố có trách nhiệm phục vụ tất cả các nhóm dân cư một cách công bằng và chính đáng.

Họ đã chia sẻ những phát hiện của mình qua lăng kính của một nghệ sĩ, tạo ra "**Blightxploitation**", một cuộc triển lãm trình bày chi tiết về các biện pháp quy hoạch phân biệt chủng tộc cũng như sự kiên cường và lịch sử của Người da đen, hợp tác với **Black Williams Project**.

Tương lai

Quá khứ và hiện tại phải được hiểu rõ trước khi thảo luận về tương lai.

ĐIỀU QUAN TRỌNG là những cộng đồng đã bị loại trừ, bị tổn thương, bị áp bức và bị phân biệt đối xử trong gần hai thế kỷ phải tham gia vào việc xây dựng lại các hệ thống công bằng, bình đẳng mang lại công lý cho tất cả mọi người.

MỌI CƯ DÂN trong Thành phố Portland đều có thể tham gia vào việc biến Portland trở thành một thành phố nơi tất cả mọi người có thể sinh sống, học tập, yêu thương và phát triển. Ngay cả trong các cộng đồng chủng tộc khác nhau của chúng ta, có nhiều các ý kiến và nhu cầu đa dạng đáng được lắng nghe (ví dụ: tình trạng nhập cư, độ tuổi, xu hướng tình dục, nền tảng văn hóa, an ninh kinh tế, tình trạng nhà ở, hệ thống tín ngưỡng, v.v.).

Có những người bị ảnh hưởng cá nhân bởi việc bị tước đoạt, lời hứa hỗ trợ di dời hoặc quyền quay trở lại, các vấn đề chưa được giải quyết và thất hứa. Mục đích và tác động của các quyết định được đưa ra cần xem xét nhu cầu của từng thành viên trong cộng đồng đa dạng của chúng ta.

TẤT CẢ CÁC NHÓM DÂN CƯ phải có một đại diện đáng tin cậy tại bàn quy hoạch và ra quyết định. Một đại diện đáng tin cậy phải là thành viên của cộng đồng mà họ đại diện, đã sống và hiểu các điều kiện và nhu cầu của cộng đồng, đồng thời có kiến thức liên quan đến chủ đề được thảo luận. Người đại diện tập hợp và thảo luận về các lựa chọn và khả năng với những người khác trong nhóm mà họ đại diện.

Albina Vision Trust là một ví dụ về một tổ chức hiểu rõ lịch sử và đang định hình tương lai cùng với các thành viên cộng đồng. Tổ chức được lãnh đạo bởi Chủ tịch Rukaiyah Adams và Giám đốc Điều hành Winta Yohannes, và được dẫn dắt bởi một hội đồng và ban lãnh đạo bao gồm các nhà lãnh đạo cộng đồng. Mục đích của tổ chức là xây dựng lại một phần của Lower Albina và tạo ra một nơi sinh sống cho Cộng đồng Người da đen của thành phố, một nơi thân thiện không chỉ dành cho những cư dân bị buộc phải di dời mà còn cả những cư dân mới. Có tầm nhìn 50 năm với hàng chục khu vực thay đổi. AVT dự định theo đuổi một chiến lược dựa trên cơ sở xây dựng sự giàu có của cộng đồng và quyền sở hữu bất động sản, việc đưa ra mức độ kiểm soát đối với một dự án sẽ không tồn tại nếu nhiều nhà phát triển tư nhân làm việc độc lập.

CÁC BÀI HỌC KINH NGHIỆM

Các quy trình quy hoạch thành phố là cần thiết và hiệu quả, nhưng cũng có thể có hại đối với những quy trình không có trong quy hoạch.

Lời xin lỗi của Thành phố đối với gia đình Davis là một bước cần thiết để thừa nhận những tác động tiêu cực đối với cộng đồng Người da đen ở Portland, nhưng vẫn còn nhiều việc cần phải làm.

Bằng cách đặt ý kiến đóng góp của cộng đồng làm trọng tâm, Thành phố có thể có các kết quả công bằng hơn.

- ← **MỘT CÁ NHÂN** có thể tác động đến các chính sách của Thành phố và tạo ra thay đổi tích cực cho toàn thành phố.
- ← **VIỆC QUY HOẠCH ĐÔ THỊ**, bao gồm quy hoạch sử dụng đất, giao thông, nước và môi trường có thể dẫn đến các kết quả không mong muốn gây tổn hại cho cộng đồng.
- ← **THÀNH PHỐ** có thể cải thiện các dịch vụ được cung cấp cho người dân Portland bằng cách tập trung vào trải nghiệm và các câu chuyện của cộng đồng và phối hợp trực tiếp với họ.
- ← **CÁC NGHỆ SĨ** đóng một vai trò quan trọng trong việc truyền đạt vai trò của các cá nhân trong quá trình ra quyết định của Thành phố và cách hình dung các giải pháp sáng tạo.

TRUNG TÂM LƯU TRỮ & HỒ SƠ

PORTLAND là nơi lưu giữ hồ sơ lịch sử của chính quyền Thành phố Portland. Văn phòng của họ là một phần của Văn phòng Kiểm toán Thành phố độc lập và họ luôn sẵn sàng giúp đảm bảo người dân Portland có một chính quyền thành phố cởi mở và có trách nhiệm, thông qua quyền tự do truy cập các hồ sơ của thành phố.

Với các nỗ lực tiếp cận cộng đồng của Trung tâm Lưu trữ & Hồ sơ cũng như hợp tác với Hội đồng Văn hóa và Nghệ thuật Khu vực, họ đã tạo ra cơ hội Nghệ sĩ Cư trú, mời các nghệ sĩ sử dụng lăng kính nghệ sĩ đối với các hồ sơ lịch sử của Thành phố Portland.

Việc cư trú này cho phép điều tra sâu về những gì tài liệu lưu trữ tượng trưng trong xã hội và tạo ra không gian để thể hiện sự hiểu biết về các tài liệu lưu trữ.

Các tổ chức nên theo dõi:

- [A Black Art Ecology of Portland](#)
- [Albina Vision Trust](#)
- [Black and Beyond the Binary](#)
- [Imagine Black](#)
- [Nat Turner Project](#)
- [Ori Gallery](#)

Phương tiện truyền thông để xem:

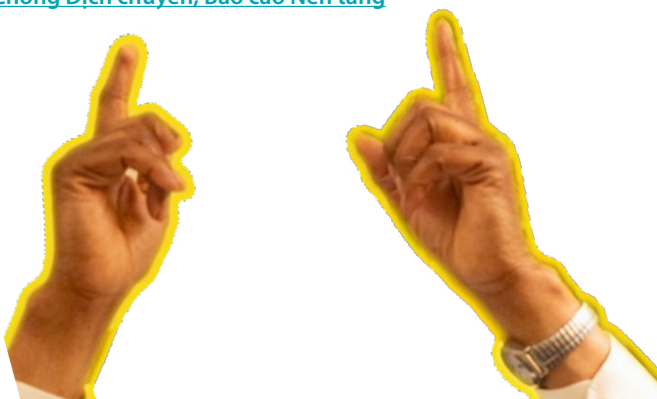
- [Root Shocked](#)
- OPB: [Local Color](#)
- OPB: [Jazz Town](#)
- KGW: [History of Portland's Albina Neighborhood \(Khu Dân cư Albina của Portland\) \(1967\)](#)
- KGW: [Albina 1980](#)

Hãy cùng tham gia và loại bỏ các rào cản!

- **MỘT CHÍNH QUYỀN THÀNH PHỐ** hòa nhập hơn chỉ khả thi khi tất cả các cộng đồng đều có quyền lên tiếng trong các quyết định ảnh hưởng đến họ; nhưng quý vị bắt đầu ở đâu?
- **TÌM HIỂU VỀ [cơ cấu chính quyền CỦA THÀNH PHỐ PORTLAND](#):** Hệ thống chính quyền hiện tại của Portland được gọi là hình thức chính quyền ủy ban. Năm thành viên của Hội đồng Thành phố đóng vai trò là các nhà lập pháp và quản lý của các cơ quan chính quyền riêng lẻ (được gọi là "các cục"). Mỗi ủy viên thành phố giám sát nhiều cục.
- **LÀM CHỨNG TRONG CÁC CUỘC HỌP HỘI ĐỒNG:** [Hãy lên tiếng!](#) Thứ Tư hàng tuần, thành phố tổ chức các cuộc họp hội đồng tại Phòng họp của Tòa Thị chính. Các cuộc họp này được mở cửa cho công chúng và bao gồm thời gian để công chúng chia sẻ suy nghĩ của mình.
- **THAM GIA MỘT CƠ QUAN CỐ VẤN:** Một cách để cung cấp thông tin ý kiến đóng góp là [tham gia cơ quan cố vấn](#). Có hơn 65 cơ quan cố vấn ở Thành phố Portland, tham gia vào các vấn đề khác nhau, từ các địa điểm lịch sử đến tài trợ chiến dịch công cộng.
- **BỎ PHIẾU:** Nếu quý vị từ 18 tuổi trở lên, là cư dân Oregon và là công dân Hoa Kỳ, quý vị có quyền bỏ phiếu ở Oregon. Nhờ Đạo luật Cử tri có Bằng lái của Oregon, bất kỳ công dân nào được cấp (hoặc gia hạn) ID hoặc giấy phép thông qua DMV (Cơ quan Quản lý Các Phương tiện Cơ giới) sẽ tự động được đăng ký bỏ phiếu! Quý vị có thể cập nhật đăng ký cử tri của mình và tìm hiểu về các cuộc bầu cử sắp tới bằng cách truy cập [Multnomah County Elections \(Bầu cử Quận Multnomah\)](#).

Các nguồn trợ giúp

- Thành phố Portland, Cục Kế hoạch và Bền vững: [Bối cảnh Lịch sử của Quy hoạch Phân biệt chủng tộc](#)
- [Hồ sơ Lưu trữ của Thành phố Portland](#)
- National Geographic: Tiêu đề: [“Oregon đã từng cấm Người da đen một cách hợp pháp. Tiểu bang đã hóa giải lịch sử phân biệt chủng tộc của mình chưa?”](#)
- Oregon Historical Society: [Những hình ảnh về Người Mỹ gốc Phi ở Portland](#) của Kimberly Moreland
- OPB: [Portland nỗ lực cứu vãn Portland Mayo House](#)
- [Peculiar Paradise A History of Blacks in Oregon 1788-1940 \(Thiên đường Kỳ dị: Lịch sử của Người da đen ở Oregon 1788-1940\)](#) của Elizabeth McLagan
- [Looking Back in Order to Move Forward \(Nhìn Lại Để Tiến Về Phía Trước\): An Often-Untold History Affecting Oregon’s Past of US Racial, Immigration and Educational History \(Lịch Sử Chưa Được Kể Ảnh Hưởng Đến Lịch Sử Chủng Tộc, Nhập Cư Và Giáo Dục ở Hoa Kỳ Trong Quá Khứ Của Oregon\)](#) của Elizabeth McLagan-Hiệp hội Hội đồng Giáo dục Oregon
- Portland Business Journal: [“Một tầm nhìn chiến lược rõ ràng cho Albina để xây dựng lại, đoàn tụ và sửa chữa những sai lầm trong quá khứ”](#)
- Institute for Local Government: [Bảng chú giải Thuật ngữ về Sử dụng Đất và Quy hoạch](#)
- Brentin Mock viết cho Bloomberg CityLab: [Ý nghĩa của Blight \(Ảnh hưởng xấu\)](#)
- Learning for Justice: [Từ vựng được chuyển soạn theo cuốn The Color of Law \(Màu sắc của Pháp Luật\): Creating Racially Segregated Communities \(Xây dựng các Cộng đồng Phân biệt về Chủng tộc\)](#)
- Urban Displacement Project: [Giải thích về Chính trang Đô thị](#)
- Thành phố Portland, Cục Kế hoạch và Bền vững: [Kế hoạch Hành động Chống Dịch chuyển, Báo cáo Nền tảng](#)

Tạp chí này do Văn phòng Đời sống Cộng đồng & Cư dân và Cục Kế hoạch & Bền vững của Thành phố Portland mang đến cho quý vị.

Viết và chỉnh sửa bởi

Cleo Davis, Kayin Talton Davis,
và Carolyn M. Leonard

Phát triển bởi

Pollyanne Birge
Thành phố Portland
Office of Community & Civic Life (Văn
phòng Đời sống Cộng đồng & Cư dân)

Gaby Jenkins
Thành phố Portland
Bureau of Planning and Sustainability
(Cục Kế hoạch và Bền vững)

Perla Sitcov
Thành phố Portland
Office of Community & Civic Life (Văn
phòng Đời sống Cộng đồng & Cư dân)

Thiết kế bởi

Sharita Towne

*chú thích hình ảnh sinh động [tại đây](#)

Dành tặng riêng cho:

**“Mama Julia” Davis và nỗ lực bền bỉ của
bà hướng tới sự thịnh vượng thông qua
thành tựu của gia đình và sự giàu có của
Người da đen trong cộng đồng Albina.**

Xin gửi lời cảm ơn đặc biệt tới:

- **Diana Banning**
- **Kristin Calhoun**
- **Ryan Curren**
- **Cleo Davis Sr.**
- **Kayin Talton Davis**
- **Mary Hansen**
- **Jena Hughes**
- **Love Jonson**
- **Leslie Lum**
- **Winta Yohannes**

THE BUREAU OF
**PLANNING &
SUSTAINABILITY**

OFFICE OF
**Community
& Civic Life**

PORTLAND
CITY AUDITOR
Archives & Records
Management

**Regional Arts &
Culture Council**